

Kyrkjeliv

I NORD-AURDAL

Sommernummer 2026

Kyrkjeliv nr. 2

Årg. 64

Carl Philip til minne!

Dette nummeret av Kyrkjeliv vil naturlig nok handle ein del om prost Carl Philip Weisser. Det var eit stort sjokk for oss alle då han gjekk bort, og han etterlet seg eit stort tomrom som vil bli vanskeleg for andre å fylle.

*Ev: Anna, Marit, Jeanett, Karen, May Kristin, Jonny, Kristine, og fremst: Carl Philip.
Foto: Carl Philip Weisser.*

FRÅ REDAKSJONEN

CARL PHILIP var ikkje berre prost. Han hadde mange andre roller også, mellom anna var han medlem i redaksjonen i Kyrkjeliv. Carl Philip var full av gode idéar, gode historier og eit skikkeleg muntrasjonsråd. Han var glad i bladet vårt, med farger og mange bilder. Han var og ein solid person å støtte seg til, og det var ofte eg spurte om råd når vi skulle skrive om ting som mange har meiningar om. Det var godt å kunne drøfte idéar og tankar med Carl Philip, og fleire av idéane som vi ikkje har skrive om vil bli skrive om seinare.

Vi kjem til å sakne Carl Philip på mange områder. Omsorg, omtanke, humor, latter, alvor, ettertanke, eit blick for alle, kjærleik, varme, store smil, sang og musikk... dette er berre nokre stikkord som dukkar opp. Ikkje minst var han oppteken av å leva og å oppleve. For oss som er att er det kan hende dette vi skal gripe tak i. Det viktige i å sjå gleder i dei små tinga, glede oss over dagen i dag, og finne noko du er glad for, kvar dag. Det skal ikkje til

så mykje: Ein klem, eit smil, ein prat med foreldra dine, barna dine, ein slektning eller ein ven. Ein tur på kafé med nokon du kjenner, eller det å ligge på ryggen i ei blomstereng og berre kose seg i sola.

Carl Philip var ein stor mann det er vanskeleg, om ikkje umuleg, å finne maken til. Han vil bli hugsa veldig lenge. Vi sender dei varmaste tankar til familien hans, og håpar gode minner etter kvart vil dempe sorga, sjølv om saknet nok alltid kjem til å vera der.

I Carl Philip sin ånd vil eg denne sumaren oppfordre deg til å glede deg over dagen i dag, og planlegge aktivitetar du kan glede deg over seinare i sumar og utover hausten. Kan hende vil gleder også smitte over på dine næraste, og ei delt glede blir alltid dobbelt så stor. Og finn du ikkje noko å glede deg over i farten, så vil ei skål med frukt og fløyteis alltid vera eit godt alternativ. God sumar!

Helsing Marit

Kyrkjeliv
I NORD-AURDAL

Opplag: 3500
Redaktør: Marit Trøen Bjørnshagen
Trykk: Rolf Ottesen AS
Design: Strand Grafiske Tjenester
Utjevar: Sokneråda i Nord-Aurdal

VIPPS: 660778
Kontonummer: 2320.28.52955
E-postadresse: kyrkjeliv@gmail.com

KIRKEKONTORET I FAGERNES

Jernbanevegen 5, 2900 Fagernes
Tlf. 61 36 00 60
Mandag – fredag 9-15

Kirkeverge/daglig leder

Veslemøy Kvamme
Tlf. 958 68 588
E-post: vk766@kirken.no

Sekretær

Eirunn Steinsfjord Tlf. 90 70 31 48
E-post: es429@kirken.no

Barne- og ungdomsdiakon

Martha Fodnes
Tlf. 905 84 374
e-post: mf828@kirken.no

PREST/SOKNEPREST

Geir Wiknes
Tlf. 971 31 441
E-post: gw255@kirken.no

Kristine Inderhaug
Tlf. 95 81 25 05
E-post: kf532@kirken.no

Fungerende Prost

Tor Even Fougner
Tlf. 97 62 99 05
E-post: tf976@kirken.no

Kantor

Monica Korsli Solberg
Tlf. 90 40 08 45
E-post: ms358@kirken.no

Menighetspedagog

Ann Kristin Tjernslien
404 91 789
at227@kirken.no

Driftsleder bygg

Øyvind Huset
Tlf: 99 69 07 08
E-post: oh372@kirken.no

Driftsleder gravplass

Sigve Nordåker
Tlf: 47 61 42 15
E-post: sn939@kirken.no

MENIGHETSRAÐSLEDERE

Aurdal
Jeanett Aspholt-Weisser
Tlf. 90 68 13 35
E-post: jeanett_sandli@yahoo.com

Tingnes

Jonny Rye Tlf. 95 93 71 97
E-post: jonnyrye10@gmail.com

Skrautvål

Håvard Meisdalshagen
Tlf. 99 46 73 48
E-post: meisdals@online.no

Tisleidalen

Anna Rust Holt Tlf. 41 33 18 46
E-post: anatas.rust@gmail.com

Svenes

Leder kirkelig fellesråd
Karen Marie Grythe Tvedt
Tlf. 41 22 28 19
E-post: karen.tvedt@hotmail.com

Ulnes

Sigrun Irene Rognås Tlf. 92 02 00 23
E-post: sig-rogn@online.no

ved Jostein Enger

Til minne om *Carl Philip Weisser*

Jeg er heldig - som prest i Valdres i mange år sitter jeg igjen med stor takknemlighet til min gode sjef, kollega og venn Carl Philip Weisser.

Han inspirerte: Med stadig nye ideer og innfall sprudlet han over av både arbeidsglede og livsglede. Han tok sats, gang på gang, ledet an med engasjement og entusiasme. Det var umulig å stå imot – han var en superspreder av begeistring og pågangsmot.

Han trodde på frihet og kreativitetens forløsende krefter – hos seg selv og andre. Han ventet sjelden på at noe skulle skje, han fikk det til å skje. Han gikk gjerne foran og viste vei. Styrte skuta i lek og alvor. Men han tok gjerne et skritt til siden, også. Lot de tusen blomster blomstre (som han sa). Heiet fram andre med oppriktig entusiasme.

Han gjorde hverdagen tryggere: Med varme og omsorg skapte han ro og raushet rundt seg. Han hadde evnen til å leve seg inn og virkelig lytte. Forstå. Gi hjelp til å finne nye perspektiv - finne gode løsninger. Alltid positiv og optimistisk.

«Alt blir bra» sa vi, for noen år siden, under pandemien. Det kunne stå som Carl Philips livsmotto. Uansett mørke evnet han å finne sprekken av lys, gripe tak og slippe fram strålene. Hindringer er til for å overvinnes. Etter de tøffeste motbakke-er utsikten størst. «Alt blir bra».

Alt er ikke bra lenger. Verden er fattigere uten Carl Philip. Et forbilde er borte. En venn er død. Men jeg ser ham tydelig for meg – med det gode, lune smilet, og med trygg og stø stemme: «Alt blir bra.» Guds fred over minnet ditt, Carl Philip.

Hilsen venn og kollega Jostein Enger (9.5.26)

Assi 2007.

Prestemøte Hensåsen 2018.

Monica Korsli Solberg

Vi skal ikkje sova bort sumarnatta...

*Vi skal ikkje sova bort sumarnatta ho er for ljøs til det
Då skal vi vandra isaman ute under dei lawtunge tre
Under dei lawtunge tre*

*Då skal vi vandra isaman ute der blommar i graset står
Vi skal ikkje sova bort sumarnatta som kruser med dogg vårt hår
Som kruser med dogg vårt hår*

*Vi skal ikkje sova frå høysåteangen og grashoppespelet i eng
Men vandra i lag under bleikeblå himlen til fuglane lyfter veng
Til fuglane lyfter veng*

*Og kjenna at vi er i slekt med jorda med vinden og kvite sky
Og vita at vi skal vera isaman like til morgongry
Like til morgongry*

Åslaug Låstad Lygre skrev dette intense og følsomme diktet mens hun var innlagt på Luster sanatorium med tuberkulose. Det inneholder en oppfordring om ikke å kaste bort livet, men å sette pris på det før det er for sent. Bruke sansene, være sammen og sette pris på livet.

Foto: Geir Nørting

I formaningen om ikke å sove bort sommernatten ligger en forsikring om sammenheng. Vi må «vite at vi er i slekt med jorden». Men det er også en klar bevissthet om slutten og - i et bredere perspektiv - døden. Vi må «vite at vi må være sammen - til morgengry».

Diktet er tonesatt av Geirr Tveitt.

Denne sangen kan jeg høre på i all slags vær og føreforhold. I vinter da det var på det kaldeste kjørte jeg rundt med bilen og hørte på «Vi skal ikkje sove bort sumarnatta» fremført av Herborg Kråkevik i 30 minus. Da ble det liksom ikke så «kaldt» lenger.

Når man leser litt om hva sangen handler om får man perspektiv over livet. Det er nå vi lever - - vær takknemlig over hva vi har .

Riktig god sommer - nyt livet 😊

Hamarbiskop Ole Kristian Bonden

Prost CARL PHILIP WEISSER til minne

Prost i Valdres, Carl Phillip Weisser døde 5. mai på Gjøvik sjukehus, 66 år gammel. Carl Philip kom til Hamar bispedømme i 1994, og var sokneprest i Vang i Valdres i 21 år. Siden 2016 har han vært prost i Valdres prosti.

Carl Phillip var i mange år leder av prostefaglaget i Hamar bispedømme. Han var blant mye annet engasjert i og en sentral drivkraft i Nasjonaljubileets markering i 2023 «Valdres i 1000 år».

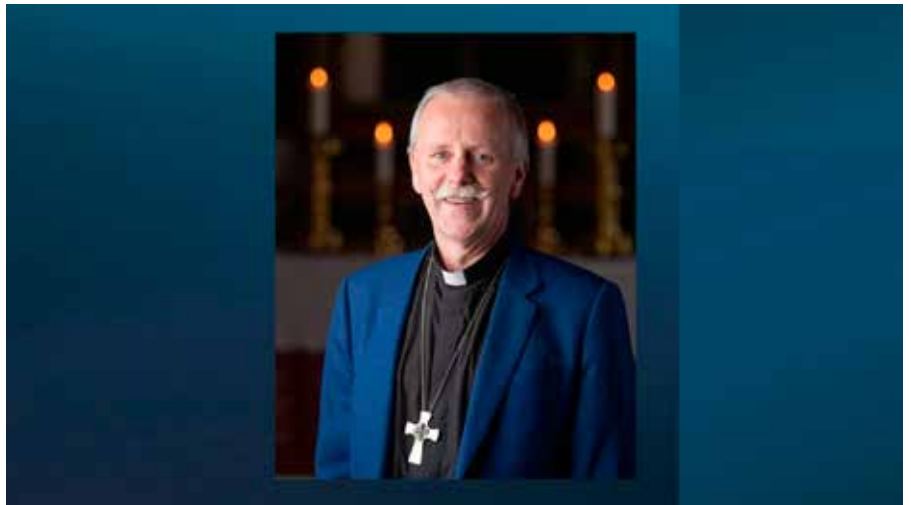
Vi minnes Carl Phillip som en livsglad, optimistisk og omsorgsfull prest og prost. Egenskaper han bar med seg helt til det siste, også etter at han ble rammet av sykdom. Han var opptatt av samspillet mellom kirke, kultur og natur. Han identifiserte seg med stedet han var, brukte naturen og deltok i kulturlivet. Han var opptatt av kirkebyggets betydning, sang og musikk og pilegrimsvandring. Men framfor alt var han glad i folk. Og folk ble glad i Carl Philip. Han hadde dette glimtet i øyet, den gode historien og en barnlig lekenhet i seg.

Vi sørger over tapet av en venn og kollega, og minnes Carl Phillip med glede og taknemlighet. Våre tanker går til Eli, deres fem voksne barn og øvrig familie og venner.

Vi ber om fred med Carl Phillips gode minne.

*Ole Kristian Bonden
Hamar biskop*

*Gode minner fra visitas i Nord-Aurdal i 2025.
Foto: Hans Enger.*

Weisser har vært knyttet til Hamar bispedømme som prest og prost i 32 år. Foto: Ola Døhl.

Det ble 17. mai feiring i Aurdal!

Tekst: Jeanett Aspholt-Weisser

Foto: Jeanett Aspholt-Weisser og Ingvil Haadem Brekke

Vi har jo arrangert disse bygdemøtene noen ganger nå og på det forrige møtet ble vi enige om å kjøre på med 17. mai feiring i Aurdal. Vi leide Frikar-Smia og startet jobben med å skaffe frivillige! Denne gangen meldte det seg mange frivillige fra lag/foreninger, småbarnsforeldre og pensjonister til stor glede for oss alle. Noen bakte kaker, andre rigget opp, noen handlet inn det som trengtes og veldig mange hjalp til både før, under og etter. Det ble gjort en massiv innsats av alle for å skape en fin feiring i Aurdal og jeg vil tørre å påstå at vi lykkes med glans!

Lokalet og uteområdet ble pyntet med flagg og bjørkeris. Det ble arrangert tradisjonelle leker for barn som sekkeløp, kaste på boks og potetløp. Alle barn fikk premier som var samlet inn fra ulike firmaer i Valdres og dette falt virkelig i smak.

Inne i smia var det servering av pølser, saft, kaffe og masse kaker. Det var i tillegg masse is til alle og enhver. Konseptet var at man betalte 100 kr pr familie og forsynte seg med det man ønsket. Dette sørget for lite køer og et prisnivå som passet for alle uavhengig av størrelse på lommeboken. Det har vært viktig for oss at alle hadde muligheten til å delta på feiringen til tross for vanskelige tider økonomisk.

Midt i feiringen var vi så heldige at Aurdal Musikkorps tok turen og spilte for oss. De spilte blant annet Ja, vi elsker dette landet til fullsatt sal som deltok ivrig med sang.

Vi fikk mange gode tilbakemeldinger denne dagen og folk håpet at dette blir en tradisjon i årene som kommer. Det tenker jeg at vi får til når folket i bygda går sammen sånn som de gjorde nå!

Jeg vil til slutt gi en stor takk til alle frivillige

som har bidratt, de som har bidratt økonomisk og alle som delte dagen sammen med oss. En ekstra takk til Ingvil og Ina som steppet opp og inn når livet skjedde hos oss. Uten dere alle så hadde ikke dette vært mulig! Jeg gleder meg allerede til neste 17. mai!

HURRA FOR 17. MAI – og alt vi får til i bygda!

Tekst og foto: Skrautvål sokneråd

For tredje året på rad lukkast vi med å få til 17.mai-feiring i Skrautvål – bygda på solsida. Det var spådd litt regn, men jammen dukka sola opp då vi skulle gå i tog frå Skrautvålskyrkja og til grendehuset, via omsorgsboligane. Det var mange blide folk som var med i toget, og Jon Gladheim køyrde fremst og var musikkorps-erstatning. Ved omsorgsboligane stoppa toget, og både nasjonalsongen og fedrelandssongen vart spelt og sunge. Deretter gjekk vi til gren-

dehuset der det venta mat, drikke, gratis is og leikar til ungane. Anslagsvis var det litt over to hundre personar innom. Stor stas, triveleg samvær og mykje moro.

Feiringa av dagen starta i Skrautvålskyrkja, som var pynta i anledning dagen. Vi var vel rundt 30-35 personar som overvar ei triveleg gudsteneste ved Kristine Inderhaug. Eit lite skår i gleda er at vi var så få. Mange i forhold til enkelte gudstenester, men tradisjonelt har det vore mange i kyrkja på nasjonaldagen. Dei siste åra har det blitt færre og færre. Og dette gjeld ikkje berre i Skrautvålskyrkja. Nokon kasta frampå ein brannfakkell: «Har det noko for seg å ha gudsteneste i så mange kyrkjer på 17.mai når det kjem så lite folk?» Og det er her vi bør stoppe opp og tenkje: Kva vil vi med kyrkjene våre? Vi har seks kyrkjer

i kommuna vår, sju med Aurdal fjellkyrkje, og åtte om ein reknar med Kyrkjesletta. Har alle «livets rett» i alle anledningar? Nokon år har vore drofta vinterstenging av enkelte kyrkjer, og Skrautvålskyrkja har vore ei av dei. Alt kjem an på kor mykje vi brukar kyrkja vår, og kor mange folk som kjem innom når det skjer noko der. Er det greitt å måtte nytte andre kyrkjer vinterstid ved barnedåp, vigslar eller gravferder? Eller vil vi ha VÅR kyrkje? Skrautvålskyrkja.

Ingenting er bestemt, og soknerådet kjempar med nebb og klør for å halde på aktiviteten i Skrautvålskyrkja. Men kan hende må vi vera framsynte og møte fram dei gongene det skjer noko i kyrkja vår, slik at det aldri blir aktuelt å foreslå noko nedskjæring i Skrautvål.

Aktivitetane i Skrautvål i sumar er summargudsteneste 28.juni kl. 11 i skrautvålskyrkja, og på Kyrkjesletta på Dalen 19.juli kl. 11. På Kyrkjesletta blir det servert kaffe, kake og drikke etter gudstene-sta. Det vil også bli arrangert dugnad for å få måla ferdig gjerdet rundt kyrkjegarden, og då håpar vi på mange folk som vil hjelpe til eller rett og slett berre kjem for å treffe andre folk frå bygda. Vi kan love høg latterfaktor, gode samtaler og triveleg samvær.

God sumar! Kan hende vi sjåast? 😊

Foto: Torbjørn Kampen

Vi fann, vi fann: Ein skatt!

I ei gamal kyrkje er det mykje som er lagra, og mykje som må ryddast, mykje ein finn og mykje ein ikkje finn. Under tusenårsjubileet for kristninga av Valdres jobba Karen M. G. Tvedt med å få teke bilder av, og skrive om, messehaklane og kyrkjetekstilane i Nord-Aurdal. Karen hadde høyrte noko om ein gamal messehakel i Skrautvål og drog med seg soknerådsleiar Håvard på leiting i kyrkja. Under leitinga fann dei ein plastpose lengst inne i eit skåp, bak ein haug med dokument. Inne i denne plastposen låg det eit klede, som viste seg å vera den gamle messehakelen. Vi visste ikkje noko om den-

ne messehakelen, men Karen prøvde å finne meir informasjon om han. Håvard leita også i heftet som Nils Oddvar Bergheim skreiv om Skrautvål kyrkje i 1975, og der kjem det fram at messehakelen truleg er frå 1600-talet. Messehakelen er omtala i dette nummeret av Kyrkjeliv, og teken bilde av med prest Kristine inni. Det er ikkje mykje informasjon om denne hakelen, og soknerådet vil jobbe med å finne ut meir. I tillegg må vi få restaurert den og passe på å få teke vare på den på ein god måte. Kan hende i samarbeid med Valdres Folkemuseum? Vi kjem attende med meir informasjon.

Gladsaker fra Strøndakyrkja

Tekst og foto: Svenes Sokneråd

Fram frå krattet

På kyrkjegarden på Strand står ei fin minneplate over tre frå Svenes sokn som ga livet sitt for fedrelandet under siste verdskrigen.

Her blir det lagt ned blomar på frigjeringsdagen 8.mai kvart år.

No held buskas på å gro ned heile minnesmerket, men nokre dyktige medarbeidarar på kyrkjekontoret vurderte at dette måtte det gjerast noko med!

Takka vera Øyvind Huset og mannskapet hans, har det no blitt

rydda og reingjort rundt og på plata slik at den har kome godt fram i lyset att.

Tusen takk!

Nye salmebøker

Til tider har det vært knapt med salmebøker i Strand kirke. Ved mange besøkende til gudstjenester og tilstelninger har det ofte skjedd at vi har måttet be to og to sammen. Takket være gode gaver og ofringer har vi nå fått kjøpt inn 10 nye bøker som vi håper mange kan benytte.

Tusen takk for all god støtte!

Langfredag i Strand kirke

Tekst og foto: Kristine Inderhaug

Langfredag var det en vakker og djupfølt pasjonsgudstjeneste i Strand kirke.

Med kirkens altertavle av Jesu korsfestelse og innskriften «Det er fullført», var langfredags historie understreket i kirkens interiør.

Den enkle og ettertenksomme gudstjenesten var rammet inn av meditativ langfredagsmusikk ved kantor Monica. Underveis i programmet ble Jesu lidelseshistorie lest av klokker Liv Kari og prest Geir.

Sentralt i kirkerommet sto korset som prest Geir hadde lagd til denne påskens gudstjenester.

Som et sterkt symbol på påskens alvorlige historie, ble korset en viktig gjenstand underveis i fortellingen om Jesu lidelse og død. Da fortellingen var kommet til det punktet hvor Jesus ble korsfestet, gikk prest Geir stille bort til korset og spikret nagler inn i korset. Symbolikken talte sterkt i rommet. Videre ble fem røde roser hengt på korset av klokker Liv Kari. En rød rose for hvert av de sår som ble påført Jesus under korsfestelsen.

Det eneste lyset som var tent i kirken ble blåst ut da vi mintes at Jesus utåndet og det var fullført.

Så ble korset stående foran oss som en konkret påminnelse om Jesu lidelse og død. Langfredags stille og sterke gudstjeneste lot oss også synge salmen Hill deg frelser og forsoner, med blant annet disse strofene:

*Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!*

Tid for DUGNAD på kirkegårdene

Tekst og foto: Menighetsrådet

Her er bilder fra dugnaden ved Tingnes kirke. På det ene har vi medlem i menighetsrådet, Anita, som har fått med seg barnebarnet sitt, Magnus, 4 år! Det virket som om han likte det! Han koste seg ikke så veldig med arbeidsoppgavene, men han koste seg med samværet med de andre dugnadsarbeiderne! Det kan trenge at mange blir oppdradd til å synes at dugnad er gøy!

På det andre bildet er noen av de som deltok etter å ha fått en kaffekopp. Vi ønsker å slå et slag for at dugnad er ikke bare arbeid. Det er en møteplass med andre mennesker hvor en gjør noe sammen. Og prater sammen, kanskje med noen du ikke har møtt på lenge. Menighetsrådet var enige om at denne ettermiddagen kunne vi ønsket at flere hadde funnet veien til dugnaden! Velkommen,

ikke bare til å gjøre det pent rundt gravene til de av våre kjære som har gått bort. Men til kaffe og prat og fint samvær!

Glimt fra konfirmasjonene i Tingnes

Foto: Jonny Rye

Årets konfirmasjoner var som vanlig høytidsstemte med flotte konfirmanter og mange gjester. Vi har bare en ting å si:

Gratulerer med dagen, og lykke til med framtiden!

Foto: Eva Opheim

Foto: Bjørn Magne Nyhagen

Gudstjeneste og påskeverksted

Tekst og foto: Anna Rust Holt

Palmesøndag 29.mars hadde vi for første gang påskeverksted i kirken. Påskeverkstedet starta klokka kl.11.00, og gudstjenesten kl 13.00. Vi hadde et håp om at det skulle komme mange, og det kom fem barn med mammaer og ei bestemor. Ikke verst til å være første gangen vi arrangerer påskeverksted. Vi hadde satt opp flere bord i midtgangen, og alle storkoste seg sammen og med alt de kunne lage. I tillegg hadde vi sjokoladekake og saft.

Påskeverkstedet ble arrangert av menig-

hetsrådet og barne- og ungdomsdiakon Martha Fodnes. Martha er et oppkomme av ideer ved slike arrangement, og hun hadde gjemt påskeegg litt rundt omkring i kirken for å aktivisere ungene litt ekstra. På slutten av påskeverkstedet var det leting høyt og lavt, og barna fant alle påskeeggene.

Påskeverkstedet ble etterfulgt av gudstjeneste med dåp. Dåpsbarnet Alma Belgum Sætrang ble døpt av Kristine prest i en veldig koselig gudstjeneste i kirken vår. Dette ble en veldig fin start på påsken.

Dugnad på kirkegården onsdag 20.mai

Tekst og foto: Anna Rust Holt

Våren er litt treigere her oppe i fjellbygda vår, så her er det dugnad litt seinere enn de andre stedene i Nord-Aurdal. Det møtte opp nitten stykker med river, traktor, trillebår og stå-på-humor, og alt ble flittig brukt. Det ble raka og rydda og kjørt bort ute, og inne i kirken fikk vi vasket litt rundt og pusset vinduer. Vi

avsluttet som vi pleier å gjøre, med kaffe, drikke, hvetekringle og eplekake. Det var litt kaldt å sitte ute i år, så derfor ble det en hyggelig prat med «noko attåt» inne i kirken. Takk for godt arbeid og trivelig samvær!

Nå kan sommeren komme.

Myldregudsteneste i Ulnes 29. mars

Tekst Sigrun Irene Rognås. Foto: Jeanett Aspholt-Weisser

Årets Myldregudstjeneste gjekk av stabelen i Ulnes Kyrkje palmesundag 29.mars i år. Dei som fyller 2 år i kommuna vår var inviterte denne dagen. Det var rundt 20 ungar tilstades. Sokneprest Kristine Inderhaug forretta og menighetspedagog Ann Kristin Tjernslien var med og hjalp til. Ungane var lydhøre og interesserte i det som skjedde, dei song og deltok så godt dei kunne. Så vart det leiting etter sauene Krølle som hadde forvilla seg frå flokken sin, og tenk, han var komen heilt opp på galleriet i kyrkja. Heldigvis vart han funne og saman med ungene og dei andre sauene blei dei samla i inngjerdinga att. Inngjerdinga var for anledninga altarringen. Etter gudstenesta serverte Ulnes Sokneråd saft og frukt til alle, noko som vart sett pris på. Ungane fekk og med seg ein liten laminert sau.

Vårnmesse søndag 26. april kl. 11 i Ulnes Kyrkje

Tekst og foto: Sigrun Irene Rognås

Vårnmesse i Ulnes Kyrkje var med sokneprest Geir Wiknes og diakon Martha Fodnes. Martha held ei fin tale om det vesle frøet som veks oppatt kvar vår, men som er heilt avhengig av jord, regn og mykje sol. Kwart år er dette eit like stort under. Martha fekk og med seg ungar som var spesielt inviterte denne dagen, og dei hadde ei fin samtale om temaet. Borna var bedt om å ha med ein kartong med jord som dei sette gulrotfrø i. Etterpå song dei «Alt det minste som Gud skapte/Bittelite frø. Etter

messas planta ungene solsikkefrø i ein pallekarm med jord utanfor kyrkja som soknerådet i Ulnes hadde laga til. Vi håper alle hjelper til å passe på desse i sumar og vatne dei.

Det er fokus på dei ulike aldersgruppene og denne dagen var det 7-åringene i soknet som var inviterte. Det kom ikkje så mange, men veldig hyggeleg med dei som tok turen. Det var andre tilbod og aktivitetar denne dagen som gjorde sitt til at det kom færre enn vi hadde håpa på.

Denne dagen var det også barnedåp. Lea Lyseng Solberg blei døypt, og det var hyggeleg med så mange bunadkledde i kyrkja.

Dugnad ved Ulnes kyrkje laurdag 9. mai 2026

Tekst og foto: Ulnes Sokneråd V/May Kristin Rognaas

Det var overskyt vèr, men god temperatur under dugnaden vår, og vi kom unna regnet som kom på ettermiddagen. Vi fekk raka, klypt og rydda ute. Det vart også måla fire benker som vi kjøpte av Slidreøya i fjor. Nokon var og inne i kyrkja og tørka støv, støvsuga og rydda rundt omkring. Vi hadde ei god sosial pause med traktering som soknerådet hadde ordna. Det var frukt, kaker og kaffe. Kyrjekontoret stilte opp med brus til alle som ønskte det.

Takk for fine timar på dugnad til dei som møtte opp denne dagen, og takk til alle som ordnar utanom dugnaden også! Vi ser stor pris på innsatsen til kvar og ein!

Utvidet forprosjekt Ulnes kirke 2026

Tekst: Øyvind Huset og Sigrun Irene Rognås / Foto: Øyvind Huset

Etter det første forprosjektet som vi hadde i 2024, gjensto det mange ubesvarte spørsmål om hva den beste løsningen for murverket på kirken ville være. Vi ønsket derfor å søke Kirkebevaringsfondet om midler til å ha et forprosjekt på hele østgavlen, samt vurdere tilstanden til kalkmaleriene og annen maling inne i kirken.

I mars fikk vi beskjed om av Ulnes kyrkje var tildelt 1 540 000 kr i 2026 og 520 000 kroner i 2027. Det at kirkebevaringsfondet dekker hele utgiften med det utvidede forprosjektet, er svært gode nyheter både for fellesrådet og kommunen. Det vil gjøre et fremtidig hovedprosjekt betydelig mindre og kostnadene bli redusert.

Vi har fått montert opp et stillas som blir stående til godt utpå høsten, da dette gir mulighet til å observere murverket frem mot vinter og frost.

Per Storemyr og Morten Stige fra Fabrica kulturminnetjenester og murer Tore Granmo kom for å renhogge og kartlegge tilstanden på østgavlen. Arbeidet gikk veldig bra, men det de dessverre fant når de hadde avdekket steinene, var et lag med plastproduktet Borvibet. Dette stammer trolig fra 1980 tallet. Det er svært tidkrevende og mange steder helt umulig å fjerne for hånd. Derfor er det sendt søknad til Riksantikvaren om å få fjerne dette med marmorblåsing eller laserrensing. Samtidig håper vi å få tillatelse til å avdekke hjørnekvaderne. Kalksteinene som er brukt her er svært presist hugget og en avdekking av disse vil få frem kirkens middelalderpreg og utsøkte håndverk som ellers ville være skjult under tykk puss.

Hvis Riksantikvaren gir sitt samtykke, vil det bli gjort et forsøk på å rense veggene i slutten av mai. Hvis rensingen er vellykket, blir det lagt på et nytt lag med kalkpuss og slemming. Inne i kirken har en konservator undersøkt og kartlagt kalkmaleriene. Vi vil få anbefalinger om hvordan veggene kan få et renere og lysere preg, samt hvordan maleriene kan best bevares. Et slikt arbeid vil bli lagt til hovedprosjektet.

I begynnelsen av mai vil hele kirken bli 3D-scannet og detaljerte tegninger av spesielt østgavlen vil bli laget. Et slikt arbeid vil kunne være et verktøy som kan avdekke fremtidige skader og forandringer.

Vi håper nå at de metodene som blir utprøvd i forprosjektet, vil vise seg å være holdbare og vedlikeholdsvennlige og at kirken fortsatt vil være det vakre midtpunktet i Ulnes.

Vi er strålende fornøyd med at det skjer så mye med vår vakre kirke i Ulnes.

Det er satt en dato for omvisning av arbeidet i og utenfor kirka, onsdag 10.juni kl 18. Håper mange vil møte opp for å sjå kva som skjer. Den åpne dagen er et samarbeid mellom Ulnes sokneråd, fellesrådet, de som arbeider på kirken og Valdresmusea.

Pilegrimstur med konfirmanter til Bergen

Tekst og foto: Geir Wiknes, Sokneprest

Konfirmantkullet i Nord-Aurdal gjorde i år noe helt nytt, og samtidig gikk rett inn i en tusenårig tradisjon.

De begynte konfirmantåret med en lørdag i september og gikk et stykke av pilegrimsvegen i Valdres, fra Breiset til Ulnes. Men å være pilegrim er blant annet å ha veien som mål. Da vi kom til april, var det klart for en ennå lenger pilegrimsvandring, og turen gikk fredag 17. april til Gol og Bergensbanen vestover til Vestlandshovedstaden Bergen. Overnatting på vandrehjem og køyesenger, slik ekte pilegrimer rundt om i verden har det. Lørdagen handlet om historiske linjer, og å bli kjent i Bergen by. Og mens vi ruslet over Bryggen, la den kjente seilskuta Statsraad Lemkuhl til kai etter et års seilas på de syv hav. Vi så oss om på det gamle festningsområdet hvor Haakonshall og Rosenkrantzårnet ligger. Etter lunch var det omvisning i den gamle og svært vakre Mariakirken. Vi rakk også en fellestur til Fløien før alle fikk fritid i Bergen by, og kjøpesenterne fikk hyppig besøk. Middag på Egon ga et solid påfyll med mat, før vi var tilbake på vandrehjemet for kvelden.

Søndag morgen var frokost og pakking på planen, før vi sammen dro til byen og deltok på en storslått gudstjeneste i Bergen domkirke. Domkoret og staben i kirken, sammen med to av våre egne konfirmanter, Camilla og Einar, ga oss en flott gudstjenesteopplevelse vi sent vil glemme. Etter kirketid var det tid for å dykke en siste gang ned i historien, der tre museer var valgbare: Sjøfartsmuseet, Naturhistorisk museum og Bergen bymuseum. Da toget skulle ta oss tilbake over fjellet ga en teknisk feil oss muligheten til å bli kjent med fenomenet "Buss for tog". Ikke høydepunktet på turen, men vi kom oss trygt hjem litt over en time etter oppsatt plan. Diakon Martha, prestene Geir og Kristine og fem foreldre hadde med en gruppe konfirmantpilegrimer som var en glede å være på tur sammen med.

Pilegrimsvegene våre fortsetter, og ingen vet helt hvor de fører. Vi ber med den gamle keltiske bønnen: Må din vei komme deg i møte!

KONFIRMANTER

Tingnes kirke 10. mai 2026

Foto: Privat

Bak f.v.: Amaile Underdal Sveine, Ida Westerbø Nilsen, Dennis Olvar Opheim, Christian Alberto Garcia Magerøy, Torjus Nythun, Linus Håvelsrud Rogne, Sander Hovdet Söderstrøm, Kristian Thon Fossen.

Framme f.v.: sokneprest Geir Wiknes, Elsa Marie Furøy Grimsdottir, Sigrid Bjerkmo-Lauvhaug, Sofie Hovdet Söderstrøm, Tonje Lien Hovrud, Tiril Jordet, Camilla Haugen, Mikkel Hamre-Hagen, Emil Fystro Dokken.

Aurdal 14. mai 2026

Foto: @villvildevillemo

1. rekke f.v.: Tobias Sandstad Nesse, Linnea Gustavsen, Tomine Slettum, Marcus Flesvik-Hagen, Einar Rye-Bøe, sokneprest Kristine Inderhaug

2. rekke f.v.: Mathias Sveen, Erik Kristofferstuen Bakkene, Noah Ytterdal-Ødegård, Håkon Kolstad, Loke Gamlemoen.

Strand kirke 14. mai 2026

Foto: Privat

F.v.: Sokneprest Geir Wiknes, Martin Ski Fodnes, Sigurd Westerbø, Leander Løvbrand Vikmark.

Skrautvål kyrkje 24. mai 2026

Foto: Håvard Meisdalshagen

F.v.: Synne Ulberg, Selma Gigstad Bergene, sokneprest Kristine Inderhaug, Mathias Bjordal Thon, Brage Lyseng-Døvre.

Ulnes kyrkje 24. mai 2026

Foto: Privat

F.v.: Aleksander Tveit Rye, Sigmund Hilmen-Svanheld, Endre Skoglund Hippe, Emil Søndrol Weeg, sokneprest Geir Wiknes.

Til minne om *Carl Philip Weisser*

Familiens bauta, ektemann, far, svigerfar og verdens beste bestefar gikk dessverre bort 5/5-26 med mange av sine kjære rundt seg

Jeg ble kjent med Carl Philip i 2013 da jeg ble sammen med hans eldste sønn. Jeg husker jeg var så nervøs for å møte han og Eli for første gang. Men her ble jeg tatt imot med åpne armer av dem begge og inkludert i familien fra dag 1.

I årene som fulgte ble vi selvfølgelig bedre kjent og tettere som familie. Siden mine svigerforeldre er prester så har jeg jo gjennom årene fått muligheten til å bli kjent med kirken gjennom dem. Det kunne ikke vært en bedre inngangsport enn gjennom familien Vatn Weisser. Det var faktisk Carl Philip som rekrutterte meg til å stille til valg til soknerådet i Aurdal. Jeg var veldig nølende til dette, men han hadde en egen evne til å få deg til å reflektere rundt egne styrker og muligheter. Ingenting er umulig! Dette klarer du så fint Jeanett! Jeg synes du skal kjøre på! Sånn ble det og han hadde helt rett. Jeg stortrives med det og har hatt gleden av å jobbe med han i flere år. Han var aldri lengre unna enn en telefonsamtale dersom jeg trengte en selv-tillitsboost for å brette opp ermene. Det er bare en av mange ting jeg vil savne.

Carl Philip var en usedvanlig inkluderende, positiv, løsningsorientert og familieorientert mann. Med glede og takknemlighet opplevde jeg en svigerfar som var genuint interessert i sine barn, svigerbarn og barnebarns liv og hverdag. Han stilte opp på dugnader i barnehagen, opptredener, fritidsaktiviteter, bursdager og selskaper. Han lærte barnebarna ulike instrumenter, sanger og om livet i naturen som var han så kjært.

Carl Philip etterlater seg et stort savn hos oss alle, men som den ene datteren min sa. Han bor videre i hjertene våre.

Jeanett Aspholt-Weisser
Svigerdatter

Gravferden til CARL PHILIP WEISSER

Gravferden til Carl Philip var i Hegge stavkirke, hovedkirka i Øystre Slidre. Stavkirka er bygd på 1200-tallet, og er større enn Volbu kirke. Hegge kirke var mer enn stappfull, og mange sto ute. Biskop Ole Kristian Bonden forrettet i begravelsen. Det var mange blomster og mange gode ord som ble sagt. Etter at sløyfa på blomsterhertet fra barnebarna ble lest opp, stilte barnebarnet Ada Sofie seg opp foran båra til bestefar og spilte «Fager kveldsol smiler» på fiolin. Det var en sterk opplevelse.

Jostein Enger og Kristine Inderhaug holdt minneord om en god kollega. Det var gripende og flotte ord, og det var ikke lett for dem å stå der og snakke, selv om de er vant til å si noe i slike situasjoner. Kristine og Jostein hadde krans som var laget av blomster fra prestegårdshagen i Vang der Carl Philip og familien var bostatt i mange år. Kransen var en hilsen fra

alle prestene i Valdres. Etter seremonien i stavkirka ble båra kjørt ned til Volbu kirke, der det også var mange folk. Der foregikk alt ute.

Det var veldig mange mennesker, spesielt fra Vang og Øystre Slidre som fulgte Carl Philip til hans siste hvilested. På kirkegården i Volbu stod Høre mannskor klare til å synge da båra ankom. Carl Philip var en begeistret del av dette koret helt fra han flytta til Vang og til han ble borte. Han etterlater seg et stort tomrom.

Etter at båra var senket spilte prestene og de ansatte ved kirkekontoret i Nord-Aurdal på håndklokker til ære for Carl Philip. Det var nettopp Carl Philip som stod på for at klokkespillet skulle kjøpes inn. Etterpå var alle velkomne til minnesamvær på Volbu grendahus. I minnesamværet var det mange gode ord og taler. Blant annet var det noen av vennene til barna til Carl Philip som fortalte om en åpen heim i

prestegarden hvor de alltid var velkomne og inkludert. Det var alltid ekstra stoler rundt matbordet i prestegarden. Jogeir, en av disse vennene, og kjæresten Katrine, hadde laget en sang til Carl Philip som de framførte, og to av barnebarna spilte på fiolin og piano.

Selv om utgangspunktet for dagen var trist ble det samtidig en fin dag som brakte fram mange gode minner og historier om Carl Philip og familien hans.

Vi lyser fred over ditt gode minne, Carl Philip.

AURDAL MENIGHETSHUS

–Til glede og besvær

Foto: Anne Britt S. H-S

I 2008 så brant dessverre det gamle menighetshuset ned. Etter en stund ble det bygd nytt menighetshus på samme sted. Menighetsrådet er ansvarlig for drift og vedlikehold av huset i tillegg til soknets arbeidsoppgaver. Dette viser seg å være krevende med tanke på dagens økonomi.

Aurdal Menighetshus har et stort kjøkken, stoler, servise og det som trengs til alt fra små til store selskaper. Huset kan leies til det aller meste av selskaper, møter og samlinger. Etter at gymsalen ble solgt i 2010 har det kun vært igjen menighetshuset og Frydenlund til å leie i bygda. Mange er flinke til å bruke menighetshuset, men vi ønsker oss sårt enda mere utleie.

Tidligere ble et menighetshus assosiert med kirkelige aktiviteter. Et rom for blant annet kirkecaffe, minnesamvær og dåpselskaper. Men tidene utvikler seg og det samme gjør bruken og kostnadene av det.

I menighetshuset har det de siste årene vært yoga, møter i lag/organisasjoner, barneburdager, minnesamvær, dåpselskap, 50-årsdag og mye mer. Vi ønsker å beholde dette tilbudet i bygda vår, men da må økonomien styrkes. Huset må ha nok utleie årlig til å betale løpende utgifter som strøm, renovasjon, forsikring, vedlikehold og lignende. Per nå har vi dessverre ikke det. Det er ikke rom for utbedringer eller videreutvikling slik vi skulle ønske.

Derfor kommer et lite hjertesukk fra meg: Ønsker du fortsatt å ha et selskapslokale i bygda? Lei menighetshuset neste gang du tenker å ha et selskap, møte eller lignende! Sammen så får vi til det mest utrolige og jeg er ikke i tvil om at dette vil vi få til! But it takes a village...

For å styrke økonomien til menighetshuset vil det bli arrangert en veldedighetskonsernt til høsten hvor alle inntekter vil gå til Aurdal Menighetshus STI. Følg med på Aurdalskyrkja og Aurdøl - Hald deg oppdatert på Facebook for informasjon om dato, tidspunkt og program. Vi informerer selvfølgelig også i avisa Valdres for de som ikke har tilgang til Facebook.

For spørsmål om utleie kontakt:
Bjørn Amund Øverseth på tlf 48288315.

Jeanett Aspholt-Weisser
Leder i Aurdal Menighetsråd

Da **MESSEHAKEL**EN fra 1621, den eldste i Valdres, kom heim til **ULNES KIRKE**

Ulnes kirke, Nord-Aurdals eneste middelalderkirke, har mye gammelt inventar. En messehakel av svart italiensk fløyel med utskårne små blomster (granatepler) ble kjøpt til kirken i 1621 for 14 daler. Messehakelen har vært på Norsk Folkemuseum i lang tid. Da Ulnes kirke feiret 750 års jubileum i 1995 søkte soknerådet om å få låne messehakelen tilbake og den var utstilt i spesialmonter i kirken hele jubileumssommeren. Jubileumskomiteen tenkte ikke da på å undersøke eiendomsforholdene nærmere. Etter sommeren ble messehakelen sendt tilbake.

Boka ”Trådar mellom himmel og jord – Ein studie av messehaklar i Valdres” av Solveig Rydland og Solveig Sandberg fra 2005 har denne beskrivelse av messehakelen: ”Messehakel av italiensk ”skoren” fløyel. Stoffet har granateplemønster, som er utskore i fløyelen. Foret er av lett blanka ull, ein flammeaktig toskaftevev. Form og mål: Romansk form, utskrådd. Hakelen har båtutringing og er open på venstre skulder med fire kraftige metallhefter. --- Heile hakelen er kanta med eit 2,4

cm breitt sølvband, også i hals og på skulder. Både framme og bak er det applikert eit latinsk kors av doble sølvband. Desse banda er 4 cm breie og har lilje og trekantmønster. Ulnes kyrkjetilsyn deponerte messehakelen til Norsk Folkemuseum i 1920”. Messehakelen fra Ulnes kirke 1621 er ifølge boka den eldste sikkert daterete og ennå eksisterende messehakel i Valdres.

I høstnummeret 2024 av Kyrkjeliv er en artikkel om «Kyrkjetekstilar i Ulnes kyrkje». Der står om denne messehakelen at den er «gjeven og oppbevart på Norsk Folkemuseum». Det er ikke riktig.

I 2010 fikk Valdres Folkemuseum ny velkomstbygning med store magasinlokaler i underetasjen. Her ble innredet spesialmagasin for tekstiler.

I 2010 fikk Opplandsarkivet avd. Valdres Folkemuseum inn et arkiv etter lærer og kirketjener Engebret T. Svernæs (1858-1927). Der fant jeg som arkivar et brev fra Norsk Folkemuseum datert mai 1919 til Ulnes kirketilsyn ved sokneprest P. Dybsjord. Konvolutten var adressert til Ulnes

kirketilsyn ved kirkeverge Engebret Svernæs. Ordlyden i brevet var som følger:

”Under 23/4-18 tilskrev Kirkedepartementet Dem med en anmodning om velvillig opplysning angående paramentik i sognets kirker. Hensikten hermed var å få en oversikt over, hva der fantes av verdifull eldre paramentik og å få ordnet en utstilling av disse kirkelige minner på Norsk Folkemuseum. Denne utstilling, som vil få verdifull støtte av Kristiania biskop, vil bli åpnet på sensommeren. I henhold hertil og under henvisning til Kirkedepartementets ovennevnte skrivelse, hvori landets kirker anmodes om å utlåne sin paramentik, tillater Norsk Folkemuseum å be Dem om å sende pr. post de på foten av denne skrivelse oppførte saker. Disse bes sendt straks over pinse. Bygdø i mai 1919. Ærbødigst Hans Aall. Messehakel, mønstret.”

Messehakelen ble lånt ut i 1919, kvitteringen lød slik: ”D.d. med tak motat som laan av Ulnes kirketilsyn til Norsk Folkemuseums utstilling av paramentik Nr. 32 Messehakel, sort, mønstret fløyel, kors av sølvsnor, foret grov sort moriu (?). Bygdø 18/6-1919 Hans Aall, direktor.”

Helt tilfeldig fikk vi altså i et gam-

Bilde nr. 1: Jahn Børe og messehakelen

Bilde nr. 2: Messehakel fram og bakside

Bilde nr. 3: Messehakel mønster

Bilde nr. 4: Messehakelen

Foto: Norsk Institutt for Bunad og folkedrakt.

melt arkiv bekreftet at messehagelen var utlånt. Den var ikke gitt bort. Ul-nes sokneråd var fremdeles rettmessig eier av messehagelen. Når Valdres Folkemuseum nå hadde et spesialmagasin for tekstiler, var oppbevaringsmulighetene for messehagelen her i Valdres helt annerledes enn i 1995 eller for den saks skyld i 2005.

På vegne av og i nært samarbeid med Ulnes sokneråd og med støtte av kirkevergen i Nord-Aurdal, søkte Valdres Folkemuseum om å få messehagelen tilbake til Valdres. Etter noe nøling gikk Norsk Folkemuseum med på dette. Det ble blant annet stilt krav om en kartleggingsrapport for oppbevaringsforholdene ved Valdres Folkemuseum. Men Valdres Folkemuseum er et profesjonelt museum med de samme krav til oppbevaring som

Norsk Folkemuseum. Dessuten tilhørte messehagelen ikke Norsk Folkemuseum, som dermed ikke kunne stille et slikt krav. Valdres Folkemuseum så ingen grunn til å sende en slik rapport. Messehagelen ble hentet tilbake til Valdres i juni 2011 etter 92 års oppbevaring (utlån) i Oslo.

Messehagelen er Ulnes sokneråds eiendom, men blir etter avtale oppbevart under betryggende og brannsikre forhold ved Valdres Folkemuseum. Messehagelen kan selvsagt med forsiktighet brukes ved spesielle gudstjenester i Ulnes kirke, der den rettmessig hører til. Valdres eldste messehagel var kommet heim.

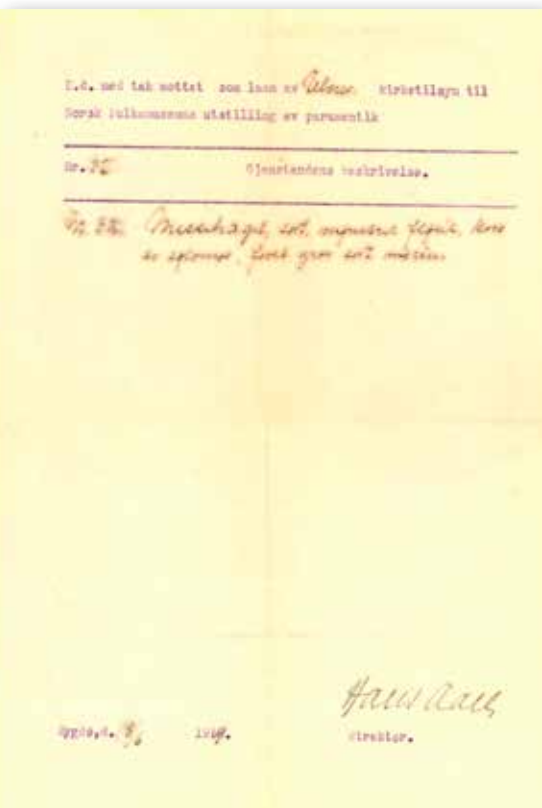
Også en vevnad fra Ulnes kirke er nå ved Valdres Folkemuseum. Dette er et gammelt alterklede i grovt linlerret utført i en type dobbeltvevnad med mønster dannet av valknuter i rødt, blått og grønt. Her er også kors-i-kors-motivet. Før var denne vevnaden helst datert til 1700-tallet, men likheten med det gamle Lomis-teppet fra 1200-tallet gjør at Ulnes-teppet trolig er fra middelalderen. Kanskje er det et antependium, dvs. et vevd forheng foran alteret. Denne gamle vevnaden lå i sakristiet i kirken, til dels altfor varmt. Vevnaden er selvsagt fremdeles Ulnes sokneråds eiendom og kan

Til venstre: Dobbeltvevnaden mønster eine halvdel.
Til høyre: Dobbeltvevnaden, mønster andre halvdel.

vises fram i kirken om ønskelig, men oppbevares under betryggende og brannsikre forhold ved museet. Vevnaden var inne til rengjøring på Kunstindustrimuseet i Oslo 1972-75, og returnert med beskjed om at den må skånes for lys og fuktighet, ikke utsettes for sterke temperatursvingninger og ikke berøres av publikum. Riksantikvaren sier i 1975 at den bare kan tas fram i forbindelse med ettersyn og studier av spesielt interesserte.

Et stort spørsmål er om gamle tekstiler i andre kirker er oppbevart under like betryggende forhold?

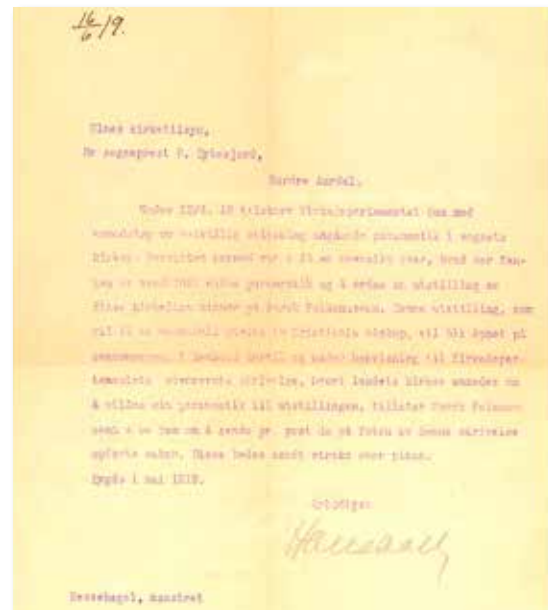

Eit spanande møte på VALDRES FOLKEMUSEUM

Tekst og foto: Marit Trøen Bjørnshagen

Jahn Børe og Eirin

I haustnummeret 2024 av Kyrkjeliv vart messehakelen frå 1621 omtala i artikkelen «Kyrkjetekstilar i Ulness kyrkje». Informasjonen var basert på boka ”Trådar mellom himmel og jord – Ein studie av messehaklar i Valdres” av Solveig Rydland og Solveig Sandberg frå 2005, og der stod det at *Ulness kyrkjetylsyn deponerte messehakelen til Norsk Folkemuseum i 1920*. Stor var difor overraskinga då Jahn Børe Jahnsen sende ein epost til redaksjonen og fortalte at dette er feil! Messehakelen er i Valdres, på Valdres folkemuseum! «Tenk så artig! Denne må vi berre få sjå!» var min fyrste tanke.

Det er ikkje så lett å finne tid som passar alle, men til slutt fekk vi avtala tid med museet. Jahn Børe har jobba på museet som konservator og arkivar så han visste kor han skulle, og jammen klarte eg å finne fram til rett plass eg og Dit vi skulle er det nemleg ikkje ope for publikum utan avtale på førehand.

På Valdres folkemuseum vart vi møtt av Eirin Breie, konservator ved museet. Ho tok oss med ned i magasinet der messehakelen er lagra, og fortalte om korleis magasinet er sikra. Inne der var det MANGE ting! Valdresmusea har rundt 30 000 gjenstandar i samlingane sine. I tillegg er det samlingar av foto, privatarkiv og lydarkiv. Museet arbeider kontinuerleg med å registrere museumssamlingane og gjere dei

mest muleg tilgjengelege for alle som er interessert. Kvart år blir det publisert rundt 300 nye gjenstandar og mange hundre nye foto frå samlingane til Valdresmusea på nettstaden *Digitalt museum*. Det er og muleg å koma og sjå museumsgjenstandane som er på magasinet, men då må ein kontakte museet og gjere ei avtale på førehand.

Eirin fortalte at messehakelen og ein vevnad er innlånt til Valdres Folkemuseum så dei kan ligge trygt lagra på tekstilmagasinet deira. Ved museet er dei opptekne av langtidsbevaring av tekstilane. Museet har tekstilmagasin med kontinuerleg overvaking av luftfuktigheit og temperatur, og dei jobbar for å ha best mogelege sikringstiltak mot tjuveri, brann, flaum, skadedyr og liknande.

Nede i «det aller heilagste» henta Eirin fram ein stor boks. Inne i den låg messehakelen fint innpakka i silkepapir. Vi tok han ikkje ut av boksen, men tok bilete av han der han låg. For å kunne ta på slike verna ting må ein bruke kvite bomullshanskar for ikkje å etterlate feittsyrrer frå hendene som kan skade gjenstanden. Eirin viste også fram vevnaden frå Ulnesskyrkja. Jahn Børe fortalte om korleis den hadde vore oppbevart før den vart funnen i kyrkja og sendt til oppbevaring på museet. Kan hende er det fleire slike «skattar» andre stadar som også burde vore lagra i magasinet på museet?

Eirin fortalte at tekstilar blir skada ved lagring under dårlege forhold, sjølv om det kanskje ikkje blir synleg så fort. Over tid gjer dårleg lagring at tekstilane blir skjøre enn om dei blir lagra på ein plass som er laga for det. - Mange av tekstilane på museet er fleire hundre år gamle, og vi vil at dei skal vera fine og godt bevart mange hundre år inn i framtida, sa Eirin.

-Tiltaka vi gjer i dag skal sikre tekstilane for komande generasjonar etter oss.

Det er bra at folk leverer inn gamle, personlege arkiv inn til museet. Det var slik Jahn Børe fann kvitteringa på at messehakelen berre var lånt ut, ikkje deponert. Nede i magasinet fann dei fram brevet i frå arkivet og viste fram, og konvoluttan var poststempla med Kristiania. Så dette er gamle ting. Det er artig å sjå at dei er like fine hundre år etter det vart skriva og sendt.

Det var spanande å titte rundt nede i magasinet, med mange gamle ting som låg og hang der. Eg tok meg ei lita runde og såg. Men eg rørde ingenting! 😊

Takk til Eirin ved Valdres folkemuseum som tok imot oss og var med oss ned i magasinet. Der var det mykje interessant å sjå. Håpet er at det kan lagast utstillingar med desse gamle tinga slik at fleire kan få sjå, men det er kan hende ikkje sikkert nok?

FRIVILLIGHET - hvorfor er det viktig?

Tekst og foto: Jeanett Aspholt-Weisser

*Hver vår er det dugnad i kirke-
ne og på kirkegårdene våre, og
dugnadene avsluttes med kaffe
og kaker slik skikken har vært
langt tilbake i tid. Og folk stiller
opp. Hvert fjerde år er det valg til
soknerådene våre, som også er en
dugnad, men over lengre tid. Det
er stadig vanskeligere å få folk til
å bli med på dugnader, til å «trek-
ke lasset» vi alle nyter godt av.*

Som ei frøken som har vokst opp i dugnadsbygda Hedalen, så er frivillighet og dugnadsånd noe som sitter i marginen. For å skape, trengs det folk. For å bygge samhold, trengs det folk. For å unngå at bygda dør ut, trengs det folk! Dystert tenker du? Kanskje, men igjen: Ønsker du at bygda di skal ha et fysisk sted å møtes, sosiale sammenkomster og feiringer, fritidsaktiviteter, sokneråd, Vel-forening, helselag, fotballag, alpingruppe og

alle mulige lag/foreninger, så trengs det folk til å organisere og drifte dem.

Frivillighet og dugnadsånd sørger for at disse tilbudene har livets rett. Norge har en lang tradisjon med begrepet dugnad. Det har faktisk røtter helt tilbake til norrøn tid hvor det ble brukt om en felles arbeidsinnsats blant gårdbrukere for å utføre oppgaver som én person ikke klarte alene. Ordet i seg selv stammer fra det gammelnorske «dugnaðr» som betyr hjelp, bistand eller støtte. Ikke bare praktiske arbeidsoppgaver, men et uttrykk for sosial forpliktelse og fellesskapsånd.

I dagens samfunn er det forventet at man skal jobbe minst 100%, levere 100% i hus og heim, være sosial, føde, oppdra og følge opp barn, delta på fritidsaktiviteter, arrangementer og så videre. Så hvordan i alle dager skal man rekke å stille opp til ulike verv eller bidra til verdiskaping i lokalsamfunnet? Svaret er egentlig veldig lett, men samtidig veldig utfordrende. Alle kan som oftest få til noe en gang iblant, og hvis alle bidrar litt, så blir oppgavene små. Kanskje kan du bake en kake til 17. mai, ta på deg treneransvar siden barnet ditt allerede deltar på håndballen, eller stille som kirkevert siden du alltid er på gudstjenesten likevel? Eller rett og slett bare bli med og hjelpe til litt når det trengs. Ingen har alltid tid til alt, men en gang iblant vil de fleste ha mulig-

het til å gi en time eller to for å skape og opprettholde samhold, aktivitet og vekst i bygda.

Tenk hvilken læring det er for barn og unge å se at naboene går sammen for å fikse lekeplassen eller skape sosiale møtepunkt og fellesskap i bygda! Tenk hvilken trygghet det er å se naboer og venner jobbe sammen for å nå et felles mål! Dette er læring de tar med seg videre i livet som de også forhåpentligvis bringer videre til kommende generasjoner.

La oss ta tilbake **dugnaðr** og sammen skape et varmt fellesskap. Et fellesskap hvor man stiller opp for hverandre, skaper sosiale arenaer og bidrar til at disse arenaene også er der når våre barn blir gamle.

KYRKJETEKSTILAR i Skrautvål kyrkje

Skrautvål kyrkje er ei kyrkje frå om lag 1760-80 talet. Ho vart vigsla i 1785. Det høyrer 3 messehakler til kyrkja samt ei kyrkjegardskappe.

DEN ELDESTE HAKELEN finn ein ikkje datering på, men er truleg frå 1600-talet og dermed ein av dei eldste i kommunen. Den er av gulbrun fløyel og fora med to slags forstoff. Den har ikkje mellomfor, men sjøve foret er skøytt i ryggen med bomull og lerret. Hakelen er dekorert med metallband rundt det heile, om lag 2,5 cm inn frå kanten. Både på framsida og baksida er det applikert eit grønt kors i silke, kanta rundt med same metallbanda vi finn i dekoren rundt hakelen.

Dateringa kan som før omtala vera frå 1600-talet, men det finnst ingen opplysningar om produsent. Kan den vera sydd av ein eller fleire lokale skreddarar? Derksom den gamle hakelen er frå 1600-talet har den antakeleg òg vore i den gamle stavkyrkja som vart riven då ny kyrkje vart sett opp og vigsla sist på 1700-talet.

EIN RAUD OG RIKT DEKORERT MESSEHAKEL er òg i kyrkja si eige. Den er vevd i rein silke, fora med silke- og

bomullstoff i lys gul farge. Mesehakelen er rikt dekorert, sauma med brun og gylden tråd i kontursting rundt heile hakelen, samt i halsen.

Som nemnt er hakelen rikt dekorert med silkekors og broderte stjerner som liknar på åttebladsroser, broderte kors, bokstavane IHS og sikksakk-bordar i fleire utgåver. Fargane på broderia er i raudt, grønt, gyllent og brunt. Broderiteknikkane er for det meste i kontursting, kjedesting og attersting. Hakelen er og pynta med gullband.

Ein veit ikkje eksakt alder på hakelen, men i boka «Skrautvål kyrkje» frå 1975 blir den omtala som «Den nye messehakelen». Det er Husfliden i Oslo har produsert hakelen.

DEN TREDJE HAKELEN vi finn i kyrkja er vevd i ull og silke, fora med mosegrøn silke. Den har kvit som hovudfarge, med dekor som er vevd inn i tøyet. Dekoren er ein stolpe vevd i striper både på

framsida og baksida i fargane lysegrå, gulgrøn, gulbrun, samt sennepsgul.

Husfliden Oslo har og produsert denne hakelen, men det finnst ingen informasjon på alder. Men i boka «Trådar mellom himmel og jord» står det opplyst at ein maken hakel befinn seg i St. Tomaskyrkja, datert 1971.

I klesskåpet i sakristiet i Skrautvål finn vi og ei KYRKJEGARDSKAPPE. Dette er ei kappe som brukast utandørs av presten ved gravferder. Denne er i svart ull, men produksjonsår finn ein ikkje. Kappa har hol til armane slik at kappan ikkje hindrar noko av prestegjeringa under gravferda.

Ann Kristin Tjernslien - ny MENIGHETSPEDAGOG!

Tekst: Jeanett Aspholt-Weisser / Foto: Privat

leger hun har savnet. Dagene tilbringes 50% av tiden på jobb i Nord-Aurdal og 20% i Vestre Slidre da denne stillingen er i samarbeid med Vestre Slidre. Fra august av jobber hun 50% i Vestre Slidre også.

Så hvem er egentlig vår nye menighetspedagog? Ann Kristin er en 36 år gammel småbarnsmor for 3 små håpefulle, gift og bosatt på Fagernes i retning Skrautvål, hvor hun også er oppvokst. Hun er utdannet hudterapeut og har tidligere vært selvstendig næringsdrivende i 9 år. Hun har også jobbet innenfor eldreomsorg, barnehage og tilrettelagte tjenester. Så som du forstår trives Ann Kristin godt med å jobbe med mennesker.

5. januar i år startet Ann Kristin Tjernslien i jobben som menighetspedagog hos oss. Hun er ikke ukjent for oss ettersom hun vikarierte for vår diakon Martha i underkant av ett år frem til Martha var tilbake. Ann Kristin trivdes veldig godt i kirken, så når hun så at det var ledig stilling som menighetspedagog, søkte hun heldigvis på den og fikk til slutt stillingen! Nå er hun tilbake i et arbeidsmiljø hun roser, og kol-

leger hun har savnet. Å jobbe med mennesker er jo nettopp det en menighetspedagog skal gjøre. En menighetspedagog er ansvarlig for å skape gode relasjoner og fellesskap i nærmiljøet, særlig for barn og unge. Dette er selvfølgelig noe Ann Kristin gjør sammen med de andre ansatte, men spesielt sammen med kantor, diakon, prest og frivillige. Sammen organiserer de og drifter mange ulike tilbud i våre seks sokn. Eksempler

på dette er babysang, barnekor, tweensklubb, myldregudstjeneste, utlevering av 2, 4 og 6 års bøker for å bare nevne noe. I sommer skal hun sammen med Martha ha ansvar for sommeraktivitetsdager i Tingnes kirke. Dette er et gratis aktivitets-tilbud for barn i alderen 7-11 år tre dager i uken i fire uker i sommer. Sommeraktivitetsdagene er et etterlengtet tilbud for mange familier. Tilbudet bidrar til at man får sommeren til å gå rundt med jobb, skolefri, familieliv og allikevel har god samvittighet.

Jeg er jo nysgjerrig på hva hun ønsker å skape i jobben som menighetspedagog, og hvordan hun skal få det til. Hun svarer så godt at hun ønsker å videreføre og skape gode møteplasser for barn og unge. Sammen med frivillige og kolleger skal de være trygge voksne for alle som deltar. Det skal føles godt, trygt og ukomplisert å møtes på våre arrangementer. Alle er velkomne til oss da dette er livssynsåpne tilbud.

Med de selvforklarende ordene tenker jeg at dette lover godt for tiden fremover.

Vi gleder oss til fortsettelsen Ann Kristin!

**Valdres Montessoriskule er ei gratis privatskule
som tilbyr unik pedagogikk
frå 1. til 10. trinn**

**Bruk av konkretiseringsmaterieill, aldersblanding,
ein god balanse mellom teoretisk og praktisk
læring og kvart einskild barn i fokus, er noko av
det som kjenneteiknar opplæringa.**

www.valdresmontessori.no

«Stor» gudstjeneste i Tingnes!

Tekst og foto: Hans Enger

Soknepresten hadde forberedt oss i menighetsrådet på at dette ikke ville bli en helt alminnelig gudstjeneste. Altså ikke «hverdagskost» denne søndagen! For det første skulle alle konfirmantene i Nord-Aurdal delta. Det gjorde de, på en veldig fin måte! Og begge prestene og diakonen deltok også.

Dessuten skulle det være tre barnedåper. Det er jo ikke helt uvanlig, samtidig som vi skulle ønske oss at det skjedde enda oftere. Men det var noe spesielt denne dagen, for to av dåpsbarna var tvillinger. Dermed ble det spesielt fordi flokken med foreldre og faddere var den samme for begge dåpsbarna.

Det tredje «store» denne dagen var slettes ikke vanlig. På forhånd snakket soknepresten om «en vielse»! Kyrkjelivs utsendte forsto ingen ting. Men, joda, til alle som var på gudstjenesten denne dagen – og det var mange – kunne han fortelle at nå blir det vielse! Foreldrene til dåpsbarnet Oscar; Bettina og Iver Sigurd, hadde bestemt seg for at de ville vies! Snakker om å slå to fluer i en smekk!

For oss som var til stede var det en stor opplevelse! Takk for at dere gjorde det på denne måten! Og gudstjenesten ble heller ikke mye lengre enn vanlig. Etterpå var det kirkekaffe og årsmøte med godt fram møte.

Takk til sokneprest Geir for å tenke litt ukonvensjonelt og finne gode løsninger på utradisjonelle utfordringer.

Vi gratulerer både dåpsbarn og det nybakte ekteparet med dagen!

Ny forskning på ISBJØRNLABBEN i Ulnes kyrkje

Tekst: Eirunn Steinsfjord. Foto: Øyvind Huset

I midten av mai var forskere på besøk i kirka for å ta nye prøver av isbjørnlabben for å finne ut hvor den levde for over 1200 år siden.

Finn Audun Grøndahl fra Randsfjordmuseet og Anne Terese Engesveen, seksjonssjef for arkeologi i Innlandet fylkeskommune har vært i Hedalen stavkirke, Vikar og Uvdal kirker i Buskerud og Urnes stavkyrkje i Vestland for å fortsette arbeidet Jahn Børe Jahnsen har gjort med kirkebjørner.

Forskerne knytter funnet av bjørnelevninger i disse kirkene til førkristen rituell

praksis som har overlevd inn i kristen tid. At bjørner har hatt stor betydning i førkristen tid er godt kjent. Man har blant annet funnet rester av mennesker begravd i bjørneskinn i eldre jernalder, og klør i graver, cirka 500 f.Kr. til 500 e.Kr. og mye knyttet til bjørn i samisk kultur.

Bjørnelabben i Ulnes kyrkje henger utstilt i en glassmonter i kirka. Den ble funnet av bestefaren til nåværende sokneprest i Ulnes, Geir Wiknes, i forbindelse med restaurering av gulvet i 1953.

Bjørnelabben har tidligere blitt datert ved hjelp av C14 og C13 -metoden som viste at denne bjørnen døde mellom år 820 og 920 e.Kr. nesten 400 år før Ulnes kyrkje ble bygd og at den har levd utelukkende på marin føde, noe som viser at den har vært en isbjørn.

Kanskje har den levd på Island, Grønland eller i nordrussiske områder? Når resultatene fra DNA-analysen vil være klare kan ikke forskerne si noe om ennå. Vi venter i spenning og kommer med oppdatering så snart vi får vite mer om isbjørnlabben i Ulnes kyrkje.

Aurdal Fjellkirke 60 år

Jubileumsgudstjeneste søndag

26.07.26 kl 11.00

v/ Øystein Wang og Ragnar Enger.
Organist Gerd Myklebust Wang

Musikalsk innslag ved jazzmusiker
Ellen Andrea Wang
Jubileumshilsen v/Knut Vollebæk

Etter gudstjenesten er alle velkommen til kirkekafe
hos Elisabeth og Per Øyvind
i Damtjødnevegen 80.

Velkommen!

Onsdagsvaffel på kirkekontoret!

For noen år siden begynte en med «tirsdagsvaffler» på kirkekontoret. Dette er nå endret til **ONSDAGSVAFFEL!** Hensikten var – og er – å skape en møteplass for de i menighetene som har lyst til å treffe og bli bedre kjente med kirke-staben. Og ikke minst å bli kjent med andre i kommunen som er glade i kirka vår. Kirkas alltid velvillige og frivillige Anna er den som er vertinne.

Du kan lytte, og du kan du stille spørsmål og komme med egne meninger. Noen av de du møter der, er jo de en møter på gudstjenester. Mens andre i staben er sjelden framme i rampelyset.

NYSTEKTE VAFLE, RØMME OG SYLTETØY – OG KAFFE OG EN KOSELIG PRAT

Vurder dette tilbudet neste gang –
siste onsdag i måneden utenom sommer-månedene
og desember, kl. 11.30 til 13.00.
For hele gildet vippser du kr. 30 til kirkekontoret.

AURDAL FJELLKIRKE

GUDSTJENESTER SOMMEREN 2026

Dag	Klokken	Prest / forkynner	Musiker/organist
Søndag 5. juli	11.00	Trygve Tyreid	Turid Ø. Dyrud
Søndag 12. juli	11.00	Bendik Vollebæk	Kåre Madslangrud
Søndag 19. juli	11.00	Øystein Wang	Gerd Myklebust Wang
Søndag 26. juli Jubileumsgudstjeneste. Aurdal Fjellkirke 60 år	11.00	Ragnar Enger og Øystein Wang	Gerd Myklebust Wang

Velkommen!

Katolske messer i Valdres 2026

Den katolske kirke i Valdres tilhører St. Thomas kapelldistrikt under St. Teresia menighet i Hønefoss. De feirer fast messe på Fagernes hver 2. søndag i måneden kl. 17:00 (med kirkekafe etterpå), og betjenes av P. Josef Ottersen.

Om ikke annet er oppgitt finner messene sted
**kl 17:00 i Tingnes kirke,
Garlivegen 72.**

Søndag 16.08. Reinli stavkirke?

Fv 221 1210, 2933 Reinli

Søndag 13.09. Tingnes kirke, Fagernes
24.søndag

Søndag 11.10. Tingnes kirke, Fagernes
28.søndag

Søndag 08.1.1 Tingnes kirke, Fagernes
32.søndag

Søndag 13.12. Messe i Tingnes kirke
+ juleavslutning

STØTT KYRKJELIVS ANNONSØRER:

 <p>Valdres Eiendomskontor - Tlf. 61 36 66 33</p>	 <p>2900 Fagernes - Tlf. 61 35 86 00</p>	 <p>Nord-Aurdal kommune Postboks 143, 2901 Fagernes Telefon 61 35 90 00 Faks 61 35 90 01 E-post: nak@nord-auerdal.kommune.no</p>
 <p>Fagernes Tlf. 61 35 78 30</p>	 <p>2900 Fagernes - Tlf. 61 36 28 00</p>	 <p>VALDRES FOLKEHOGSKOLE 2920 Leira Tlf. 61 35 95 00</p>
 <p>VALDRES ENERGI - alltid til stede</p>	 <p>2900 Fagernes / 61 36 05 61 Etablert 1897</p>	 <p>Tlf: 613 60 051 E-post: damenesklaer@gmail.com</p>
 <p>Velkommen til Søndre Svenes Camping e-post: svenescamping.no</p>		 <p>Sanne-Hauglid a.s BYGGM. OG ENTREPRENØRFORRETNING WWW.SANNE-HAUGLID.NO 2900 Fagernes - Tlf. 61 36 29 50</p>
 <p>Gjensidige Valdres 2900 Fagernes - Tlf. 61 34 76 00</p>	<p>AUD'S SALONG Frisør og garnutsalg 2918 Ulnes, tlf 970 66 704</p>	<p>ASKO SERVERING</p>
 <p>Tlf: 61364480 Bygdinvegen 151 2900 Fagernes eiksenteret.no</p>	 <p>STRANDMO Med røtter i kulturarven vår</p>	<p>VI ER I NÆRHETEN NÅR DU TRENGER OSS</p> <p>Kampenes - BEGRAVELSESBYRÅ - T • 61 36 17 70 Jacob Håvelsrud • Kjersti Ødegaard • Alicia Sanne Eldste og største gravferdsbyrå i Valdres</p>
 <p>447 905 96 789 post@bjorkestolen.no bjorkestolen.no</p>		<p>Skreddersydd hytter og hus VALDRES/HYTTER AS Tlf. 950 84 180 valdreshytter.no</p>
<p>Interiørsenteret</p> 	 <p>JOTUNHEIMEN OG VALDRESRUTEN BILSELSKAP</p>	<p>KIWI Aurdal KIWI Leira KIWI Fagernes</p> <p>Kjøp kjøpt, trygt og billig</p>
 <p>— KJØPESENTER, CAMPING & FJELLSERVICE —</p> <p>MOB: 906 66 061 - TLF: 61 36 30 55 E-POST: jokervaset@joker.no - POSTADRESSE: Panoramavegen 901, 2960 Ran</p>	 <p>www.aurdalcamping.no Tlf: 613113 83 212 post@aurdalcamping.no</p>	<p>KAMPENES Blomster Jernbanevegen 4, 2900 Fagernes Fagernes@kampenes.no, Tlf 61366810</p>
 <p>www.vasetdansen.no VASETDANSEN CAMPING • HYTTER • DAGLIGVÅRER • KRO 2923 Tisleidalen - Tlf 6135 9950 - camp@vasetdansen.no</p>	 <p>Valdres blomster Vi binder blomster til alle anledninger Utfører gravplanting i Nord-Aurdal etter avtale Tlf 613 61 449 epost: post@valdresblomster.no</p>	<p>Velkommen til et godt måltid! SEKSKANTEN Mobil: 415 08 415 epost: Kari@sekskanten.no</p>
<p>Gøtt Regnskap autorisert regnskapsførerselskap E-post: post@g-regnskap.no • Tlf 613 62 000</p>	<p>Ønsker du fortsatt å motta Kyrkjeliv? Skal vi overleve trenger vi alle bidrag vi kan få, store som små.</p> <p>VIPPS 660778 eller Kontonr 2320.28.52955</p> <p>♥ TUSEN TAKK ♥</p>	
 <p>e-post: valdres@em1fjellmegleren.no Telefon: 61 35 20 30</p>		

VELKOMEN

KYRKJE

Søndag 21.06.2026

Tingnes kirke kl.11:00
Sommergudstjeneste. Geir Wiknes

Søndag 28.06.2026

Skrautvål kyrkje kl.11:00
Sumargudsteneste. Kristine Inderhaug

Søndag 05.07.2026

Breiset kl.11:00
Stølsmesse. Kristine Inderhaug

Søndag 12.07.2026

Aurdal kirke kl. 11:00
Sumargudsteneste. Kristine Inderhaug

Søndag 19.07.2026

Kyrkjesletta på Dalen kl. 11:00
Sumargudsteneste. Kristine Inderhaug

Søndag 26.07.2026

Tisleidalen kirke kl. 18:30
Sommergudstjeneste. Trygve Tyreid

Onsdag 29.07.2026

Ulnes kyrkje kl. 19:00
Olsokmesse. Geir Wiknes

Søndag 02.08.2026

Tingnes kirke kl. 11:00
Sommergudstjeneste. Geir Wiknes

Søndag 16.08.2026

Skrautvål kyrkje kl. 11:00
Skolestartgudstjeneste. Geir Wiknes
Tingnes kirke kl. 13:00
Sommergudstjeneste. Geir Wiknes

Søndag 23.08.2026

Aurdal kirke kl. 11:00
Kristine Inderhaug
Ulnes kyrkje kl. 13:00
Kristine Inderhaug

Søndag 30.08.2026

Tingnes kirke kl. 11:00
Geir Wiknes

Søndag 06.09.2026

Aurdal kirke kl. 11:00
Kristine Inderhaug

Lørdag 12.09.2026

Ulnes kyrkje kl. 14:00
Pilegrimsgudsteneste
Geir Wiknes, Kristine Inderhaug

Søndag 13.09.2026

Strand kirke kl. 11:00
Geir Wiknes
Tingnes kirke kl. 13:00
Geir Wiknes

Søndag 20.09.2026

Aurdal kirke kl. 11:00
Familiegudstjeneste. Kristine Inderhaug

Søndag 20.09.2026

Skrautvål kyrkje kl. 13:00
Familiegudstjeneste. Kristine Inderhaug

Søndag 04.10.2026

Aurdal kirke kl. 11:00
Geir Wiknes
Strand kirke kl. 18:30
Geir Wiknes

Søndag 11.10.2026

Ulnes kyrkje kl. 11:00
Geir Wiknes
Tingnes kirke kl. 18:30
Geir Wiknes

Lørdag 17.10.2026

Aurdal menighetshus kl. 14:00
Sang-gudstjeneste 0-3 med middag

Søndag 18.10.2026

Skrautvål kyrkje kl. 11:00
Kristine Inderhaug
Aurdal kirke kl. 18:30
Kristine Inderhaug

Søndag 25.10.2026

Tingnes kirke kl. 11:00
Geir Wiknes

Søndag 01.11.2026

Allehelgensgudstjeneste
Skrautvål kyrkje kl. 11:00
Kristine Inderhaug
Tingnes kirke kl. 11:00
Geir Wiknes
Ulnes kyrkje kl. 13:00
Geir Wiknes

Søndag 08.11.2026

Tisleidalen kirke kl. 11:00
Kristine Inderhaug

Søndag 15.11.2026

Aurdal kirke kl. 11:00
Geir Wiknes

Søndag 22.11.2026

Tingnes kirke kl. 11:00
Kristine Inderhaug

Søndag 29.11.2026

Aurdal kirke kl. 11:00
Geir Wiknes
Ulnes kyrkje kl. 18:00
Lysmesse. Geir Wiknes

Søndag 06.12.2026

Tingnes kirke kl. 11:00
Geir Wiknes
Skrautvål kyrkje kl. 16:00
Lysmesse. Kristine Inderhaug

Aurdal

Døpte:

01.03.2026 Solveig Bråten Skafså
01.03.2026 Amalie Eriksen Opheim
15.03.2026 Emma Grøndalen
05.04.2026 Maia Christin Rottensteiner Bakken
03.05.2026 Adam Stokkebryn Østerhagen

Vigde:

07.03.2026 Linn Nathalie Stome &
Christian Ringnes Wilhelmsen
18.04.2026 Sofie Myrvold Pascual & Carl Fredrik Melle

Døde:

25.02.2026 Arnbjörg Holmen f. 1927
06.03.2026 Trond Arne Wistum f. 1947
13.03.2026 Dennis Økland f. 1962
15.04.2026 Kjell Arne Sundvold f. 1967
29.04.2026 Olaug Marie Tøfte f. 1925

Skrautvål

Døpte:

15.02.2026 Synne Ulstolen Kårstad
15.02.2026 Martin Døvre-Sørensen
15.03.2026 Hans William Feuerherrn Sanne
15.03.2026 Magnus Døvre Holdal

Vigde:

15.02.2026 Ann Kristin Tjernslien &
Nils Marius Hagen Lium

Døde:

20.02.2026 Lars Lauvhaug
13.03.2026 Ola N Døvre
20.03.2026 Ola Hagen
01.04.2026 Jan Bjørn Fossnes
22.04.2026 Solveig Berg
24.04.2026 Jørgen Berger Meisdalen

Svenes

Døpte:

08.03.2026 Hedvig Ekhouggen Hippe

Døde:

18.12.2025 Egil Tveit f. 1935

Tingnes

Døpte:

22.03.2026 Anna Hambro Orderdalen
22.03.2026 Embrik Hambro Orderdalen
22.03.2026 Oscar Gjevre Håvi
12.04.2026 Matheo Aasdokken Nyhagen
12.04.2026 Ellie Kvisgaard Bolstad

Vigde:

22.03.2026 Bettina Gjevre Håvi & Iver Sigurd Håvi

Døde:

04.02.2026 Rønnaug Karlsen f. 1947
05.02.2026 Erik Erling Lien f. 1938
06.02.2026 Odd Torgeir Hilmen f. 1941
20.02.2026 Anna Kristine Håvelsrud f. 1936
20.03.2026 Jan Erik Martinsen f. 1953
01.04.2026 Jan Bjørn Fossnes f. 1951
10.04.2026 Kiell Sanne f. 1955
10.04.2026 Ragna Marie Bornstedt f. 1938
16.04.2026 Marit Rønnaug Dokken f. 1943
22.04.2026 Kari Ranheim f. 1953

Tisleidalen

Døpte:

29.03.2026 Alma Belgum Sætrang

Ulnes

Døpte:

22.02.2026 Helle Heiene
29.03.2026 Mai Brevald Rønnet Karoliussen
26.04.2026 Lea Lyseng Solberg

Vigde:

14.02.2026 Ove Terje Holseng & Ronald Murray Moffat
14.02.2026 Stian Dalby & Vilde Hopland Dalby
02.05.2026 Jon Andreas Heggelund & Helene Opheim

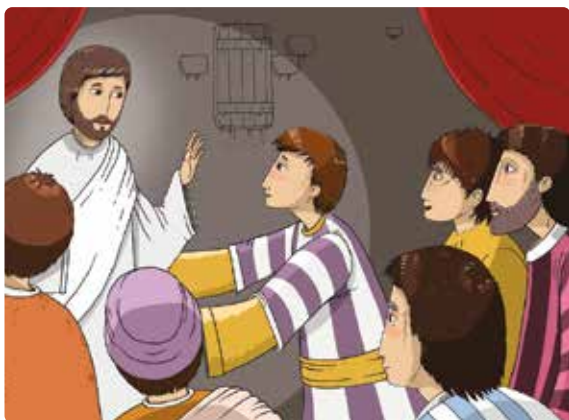
Barnas

Finn 5 feil

Disse to bildene er nesten helt like. Klarer du å finne 5 feil på bildet under?

Tegning: Aleksei Bitskof

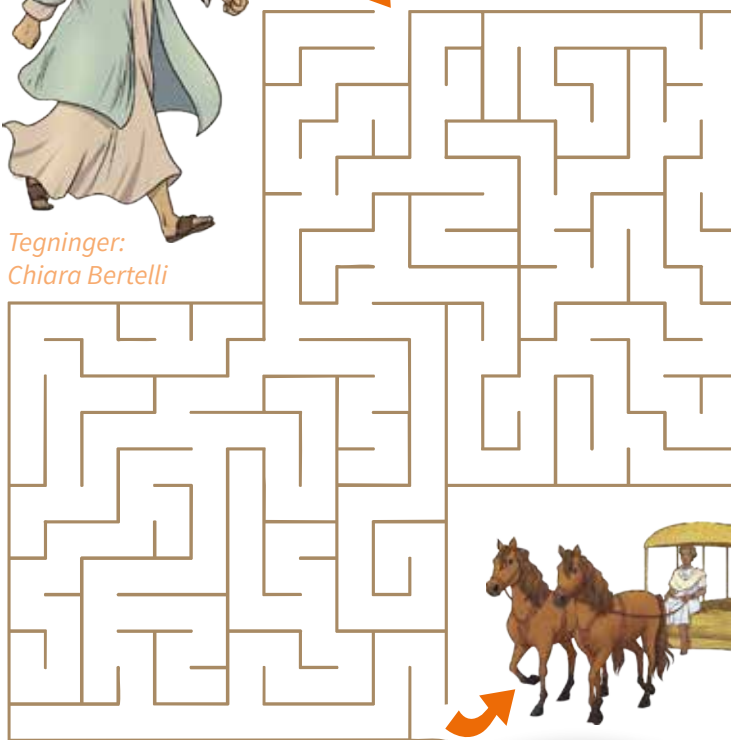

Labyrint

Filip fortalte om Jesus til mange som han møtte. En av de han møtte var en etiopisk hoffmann. Hjelp Filip med å finne veien til ham.

Tegninger:
Chiara Bertelli

Ordsøk

I rutenettet gjemmer det seg 10 land. Let bortover og nedover. Klarer du å finne alle?

S	V	D	E	Y	L	F	B	Z	E
V	Z	A	V	K	F	R	E	P	T
E	N	N	X	C	I	A	L	K	Y
I	D	M	L	N	N	N	G	I	S
T	Z	A	K	O	L	K	I	T	K
S	I	R	L	R	A	R	A	A	L
V	N	K	U	G	N	I	K	L	A
Q	L	D	T	E	D	K	C	I	N
S	V	E	R	I	G	E	P	A	D
Y	P	S	E	N	G	L	A	N	D

Gi bladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Vitser:

- Hunden min har ingen nese.
- Hvordan lukter den, da?
- Forferdelig.

Hvilken hage skal ikke vannes? Barnehagen!

